

(Đừng như vậy) mà các ngươi hãy nói: "Bây tôi nghe và bây tôi tuân theo. Bây tôi cầu xin sự tha thứ của Ngài, Thượng Đế của bây tôi, và Ngài là đích đến cuối cùng"

Abu Huroiroh nói: Khi câu Kinh {Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều là của Allah, dù các ngươi bộc lộ hay giấu kín những điều trong lòng của các ngươi thì Allah vẫn xét xử các ngươi về chúng. Tuy nhiên, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn, bởi Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.} (chương 2 - Al-Baqarah, câu 284) được ban xuống cho Thiên Sứ của Allah ﷺ, đã làm cho các Sahabah của Thiên Sứ ﷺ vô cùng đau khổ. Vì vậy họ đã đến gặp Thiên Sứ của Allah ﷺ. Sau đó, họ quỳ xuống và nói, "Hỡi Thiên Sứ của Allah, chúng tôi đã được giao những việc mà chúng tôi có khả năng làm: Hành lễ Salah, nhịn chay, chinh chiến và từ thiện; câu Kinh này đã được ban xuống cho Người, và chúng tôi không có khả năng làm điều đó. Thiên Sứ của Allah ﷺ nói, "Có phải các ngươi muốn nói như Người dân của Kinh Sách trước các ngươi đã nói: 'Chúng tôi đã nghe và chúng tôi không tuân theo'? (Đừng như vậy) mà các ngươi hãy nói: "Bây tôi nghe và bây tôi tuân theo. Bây tôi cầu xin sự tha thứ của Ngài, Thượng Đế của bây tôi, và Ngài là đích đến cuối cùng." Họ nói: "Bây tôi nghe và bây tôi tuân theo. Bây tôi cầu xin sự tha thứ của Ngài, Thượng Đế của bây tôi, và Ngài là đích đến cuối cùng." Vì vậy, khi mọi người nói những lời này, lưỡi của họ mềm mại vì nó. Sau đó, Allah đã ban xuống câu Kinh: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được ban xuống xuống cho Y từ Thượng Đế của Y. Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: "Bây tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hỡi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài."} [chương 2 - Al-Baqarah, câu 285]. Khi họ làm điều đó, Allah Toàn Năng đã hủy bỏ nó, và Ngài mặc khải: {Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó. Mỗi linh hồn sẽ hưởng được thành quả của điều tốt mà mình đã làm và sẽ phải gánh hậu quả về tội lỗi đã phạm. (Người có đức tin cần cầu nguyện Allah): "Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt tội bây tôi nếu bây tôi quên hay sai sót"} Allah phán: Vâng. {Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi gánh vác nặng nề giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bây tôi} Allah phán: Vâng. {Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bây tôi} Allah phán: Vâng. {Xin Ngài hãy lượng thứ cho bây tôi, tha thứ tội lỗi cho bây tôi và thương xót bây tôi, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bây tôi, xin Ngài phù hộ bây tôi giành chiến thắng trước những kẻ vô đức tin."} [chương 2 - Al-Baqarah, câu 286]. Allah

Khi Allah Tối Cao ban xuống cho Nabi của Ngài □ lời của Ngài: {Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều là của Allah} tức sự sáng tạo và quyền thống trị, sự sắp đặt và sự quản lý, {dù các người bộc lộ}, thể hiện và công bố {những điều trong lòng các người} {hay giấu kín} tức giữ bí mật và che giấu trong lòng các người {thì Allah vẫn xét xử các người về chúng} vào Ngày Phục Sinh. {Tuy nhiên, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn} bởi ân điển và lòng thương xót của Ngài, {và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn} bởi sự công bằng của Ngài, {bởi Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ}, không có gì làm Ngài bất lực. Khi các bạn đồng hành nghe thấy điều này, họ cảm thấy khó khăn, vì nó bao gồm cả hình phạt cho cả những suy nghĩ trong lòng. Vì vậy, họ đến gặp Thiên Sứ của Allah □ rồi quỳ xuống và nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, trước đây chúng tôi được yêu cầu thực hiện những hành động thể chất mà chúng tôi có thể thực hiện, chẳng hạn như lễ nguyện Salah, nhịn chay, chinh chiến và từ thiện, nhưng câu Kinh này được ban xuống cho Người và chúng tôi không thể làm được. Người □ nói với họ: "Các người muốn nói như người Do Thái và người Cơ Đốc giáo đã nói: "Chúng tôi nghe và chúng tôi không vâng lời" sao? Thay vào đó, hãy nói: {bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hồi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài} Các Sahabah đáp lại mệnh lệnh của Allah và Thiên Sứ của Ngài, họ nói: Bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hồi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài. Khi người Muslim nói bằng lưỡi của họ và tâm hồn họ quy phục theo, thì Allah đã ban xuống sự thanh tẩy cho Nabi và cộng đồng tín đồ của Người bằng lời phán của Ngài: {Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y}, Lưỡi và tâm hồn của họ quy phục theo lệnh của Thượng Đế. {Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: "Bây tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài". Thay vào đó, bây tôi tin vào tất cả Họ. {Và họ nói, "bây tôi nghe"} Lời của Ngài {và bây tôi tuân theo} mệnh lệnh của Ngài, và bây tôi tìm kiếm {sự tha thứ của Ngài hồi Thượng Đế của bây tôi} và sự xá xóa của Ngài. {và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài} vào Ngày phán xét. Vì vậy, khi họ làm điều đó và nói những gì họ được lệnh phải nói về việc thể hiện sự vâng lời theo các mệnh lệnh của Allah, Allah đã tạo điều kiện dễ dàng hơn cho cộng đồng này và bãi bỏ câu Kinh đó với lời phán: {Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó}. {Mỗi linh hồn sẽ hưởng được thành quả của điều tốt mà mình đã làm} về phần thưởng {và sẽ phải gánh hậu quả về tội lỗi đã phạm} từ tội lỗi. Allah không bắt bất kỳ ai phải chịu trách nhiệm về tội lỗi của người khác, cũng như những gì được thì thầm trong lòng. {Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt tội bây tôi} tức đừng trừng phạt bây tôi {nếu bây tôi quên} tức bây tôi không nhớ, {hoặc sai sót} từ những gì bây tôi bỏ bê nhưng không cố ý. Allah đáp lại họ và phán: "Vâng, TA đã làm như vậy." {Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi gánh vác nặng nề} tức gian khổ, gánh nặng {giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bây tôi} từ con cái Israel và những người khác. Allah đáp lại và phán: "Vâng, TA đã làm như vậy". {Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bây tôi} về bốn phạm, thử thách và những vấn đề mà bây tôi không thể gánh vác. Allah phán: Vông, TA đã làm vậy. {xin Ngài hãy lượng thứ cho bây tôi} về tội lỗi của bây tôi và xóa bỏ chúng khỏi bây tôi, {tha thứ tội lỗi cho bây tôi} tội lỗi của bây tôi và che giấu chúng cho bây tôi, và bỏ qua

cho bầy tôi, {và thương xót bầy tôi} với lòng thương xót bao la của Ngài, {Ngài là Đấng Bảo Hộ của bầy tôi} tức Đấng Chủ Nhân của bầy tôi; {xin Ngài phù hộ bầy tôi giành chiến thắng} bằng cách thiết lập bằng chứng và vượt trội và thắng thế {trước những kẻ vô đức tin} trong cuộc chiến và chống lại họ. Vì vậy, Allah đáp lại và phán: Vâng, TA đã làm vậy.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/65285>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

